

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1335/2024
31.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Миролјуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирсада Куча и др., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча, адвоката Крста Бобота и Николе Јерковића и адвоката Демира Црновршанина, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 39/23 од 05.03.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/24 од 31.07.2024. године, у седници већа одржаној 31.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча, адвоката Крста Бобота и Николе Јерковића и адвоката Демира Црновршанина, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 39/23 од 05.03.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/24 од 31.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 39/23 од 05.03.2024. године окривљени Мирсад Куч оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) година и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године, па је осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору, у периоду од 15.09.2019. године до 12.01.2020. године, а окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, у периоду од 15.09.2019. године до 12.01.2020. године.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 40.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да надокнаде трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док су оштећени ББ и ВВ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/24 од 31.07.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Новом Пазару, бранилаца окривљеног Мирсада Куча и браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- браниоци окривљеног Мирсада Куча, адвокати Крсто Бобот и Никола Јерковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз налог да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, такође уз налог да се другостепени поступак одржи пред потпуно измењеним већем. У вези са тим, предложено је, да уколико Врховни суд усвоји захтев, а имајући у виду наводе изнете у захтеву закључи да се поступак пред Вишим судом у Новом Пазару не може одржати, одреди да се првостепени поступак спроведе пред другим стварно надлежним судом на територији Републике Србије. Браниоци су у захтеву такође предложили да буду обавештени о седници већа Врховног суда, јер сматрају да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи.

- бранилац окривљеног Мирсада Куча, адвокат Демир Црновршанин, из разлога предвиђених одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, коју у образложењу захтева одређује истицањем повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, као и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те повреда одредби чланова 15. и 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног Мирсада Куча, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча, су неосновани.

Браниоци окривљеног Мирсада Куча, адвокати Крсто Бобот и Никола Јерковић у поднетом захтеву указују да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

У вези са тим именовани браниоци истичу да је побијана другостепена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/24 од 31.07.2024. године донета у већу састављеном од, између осталих, судије Мирјане Војиновић, председника већа и судије Ружице Ђурђевић, која је била члан већа, а које су претходно донеле решење Кж2 500/20 од 13.08.2020. године, којим је одбачена жалба браниоца окривљеног Мирсада Куча изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 27/20 од 15.07.2020. године, којим је потврђена оптужница ВЈТ у Новом Пазару Ктo 5/20 од 30.04.2020. године, због чега су, према ставу бранилаца, морале бити изузете од судијске дужности приликом доношења другостепене пресуде, имајући у виду да су већ учествовале у поступку потврђивања оптужнице.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча, адвоката Крсте Бобота и Николе Јерковића, су по оцени овога суда, неосновани.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Из наведених законских одредби произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се браниоци окривљеног Мирсада Куча позивају у поднетом захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 500/20 од 13.08.2020. године, које је донето у већу у коме је, поред осталих, поступала судија Ружица Ђурђевић, као председник већа и судија Мирјана Војиновић, као члан већа, а на које се позивају браниоци, одбачена као неблагоприятна жалба браниоца окривљеног Мирсада Куча, изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 27/20 од 15.07.2020. године, којим је потврђена оптужница ВЈТ у Новом Пазару Ктo 5/20 од 30.04.2020. године, подигнута, између осталог, против окривљеног Мирсада Куча, због кривичних дела из члана 113. и члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика.

Претходно учешће судије у доношењу решења о потврђивању оптужнице (на које указују браниоци окривљеног Мирсада Куча у поднетом захтеву), по налажењу Врховног суда, представљала апсолутну сметњу за његово учешће у суђењу у првостепеном поступку или у одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, дакле за његово учешће у доношењу мериторне одлуке о оптужби, односно о кривици окривљеног за кривично дело, која се побија жалбом или ванредним правним леком. По налажењу Врховног суда у конкретном случају се не ради о тој процесној ситуацији, која представља законом предвиђен разлог за обавезно изузеће судије од вршења судијске дужности предвиђен одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, обзиром да се претходно учествовање судија Мирјане Војиновић и Ружице Ђурђевић, у одлучивању о потврђивању оптужнице, своди на то што су у својству председника већа односно члана већа, учествовале само у доношењу решења којим је жалба браниоца окривљеног Мирсада Куча изјављена против решења којим је потврђена оптужница, одбачена као неблагоприятна, приликом ког одлучивања, се суд није бавио питањем оправдане сумње, односно скупа чињеница које поткрепљују основану сумњу и оправдавају подизање оптужнице.

Следствено томе доношењем другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/24 од 31.07.2024. године, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча, адвоката Крста Бобота и Николе Јерковића.

Поред овога, ови браниоци, у захтеву истичу да је повреда поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, учињена и у ранијем првостепеном поступку, на тај начин што су у доношењу решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 27/20 од 15.07.2020. године, којим је потврђена оптужница, као судије за претходни поступак, учествовали судија Сафет Кадрић, који је донео решење Кпп 30/19 од 17.09.2019. године, којим је према окривљеном Мирсаду Кучу одређен притвор и судија Елвир Дедејић, који је донео решење Кпп 30/19 од 15.10.2019. године, којим је према овом окривљеном продужен притвор.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 1. тачка 4) ЗКП односи се на учешће на главном претресу судије који се морао изузети (чл. 37. ст. 1. тачка 4) ЗКП) па како судије Сафет Кадрић и Елвир Дедејић који су као судије за припремни поступак одлучивали о притвору и учествовали у доношењу решења о потврђивању оптужнице, нису учествовали на главном претресу, по налажењу Врховног суда побијаном првостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, на коју се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча указује.

Са изнетих разлога, супротно наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирсада Куча, Врховни суд је нашао да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Наводи, бранилаца окривљеног Мирсада Куча, да су током ранијег и поновљеног првостепеног кривичног поступка учествовале судије Весна Луковић, Спасоје Чорбић, Шемсо Хацић и Слађана Чоловић, које су морале бити изузете, у смислу одредбе члана 37.

став 2. ЗКП, јер постоје околности које изазивају сумњу у њихову непристрасност, која је била вишеструко компромитована, од стране Врховног суда нису разматрани, јер не представљају разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног Мирсада Куча, адвокат Демир Црновршанин у захтеву за заштиту законитости, поред осталог, као разлог подношења истог означава повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да су судови повредили закон, јер су погрешно нашли да се у радњама овог окривљеног стичу сва битна субјективна и објективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је, поред осталог, окривљени Мирсад Куч, оглашен кривим правноснажном пресудом, обзиром да у изреци није прецизно назначена марка и калибар ловачке пушке коју је окривљени носио критичном приликом.

Одредбом члана 348. став 1. Кривичног законика прописано је кажњавање оног ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско- експлозивна средстава, док је ставом 4. истог члана прописано кажњавање оног ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. тог члана.

Одредбом члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији прописано је да је оружје из категорије Б - свако ватрено оружје (кратко, дуго, полуаутоматско, репетирајуће, једнометно, двометно, са олученим и глатким цевима), осим оног из категорије А и Ц и конвертибилно оружје.

Одредбом члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији прописано је да се оружје из категорије Б може набављати, држати и носити - на основу исправе надлежног органа.

У конкретном случају, из изреке правноснажне првостепене пресуде, између осталог, произилази да је окривљени Мирсад Куч, у време, на месту и на начин ближе описаном у изреци пресуде, у стању урачунљивости и са умишљајем, противно одредби члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији, неовлашћено набавио, држао и носио ватрено оружје – ловачку пушку непознатог калибра и фабричког броја, при чему је био свестан протиправности и забрањености дела и хтео је његово извршење.

Описане радње окривљеног, по оцени Врховног суда, садрже сва законска обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени Мирсад Куч оглашен кривим и осуђен, будући да је окривљени неовлашћено носио ловачку пушку, која сходно одредби члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији, представља ватрено оружје из категорије „Б“, које се сходно одредби члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији, може набављати, држати и носити само на основу исправе надлежног органа, која исправа је у конкретном случају изостала. При томе, по оцени Врховног суда, околност што у конкретном случају у изреци пресуде није наведена марка и калибар предметне ловачке пушке, није од значаја

за постојање конкретног кривичног дела, имајући у виду да изрека пресуде садржи битне елементе тог кривичног дела, како су они прописани у закону.

Како, дакле, чињенични опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде, садржи све елементе кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени Мирсад Куч, поред осталог, оглашен кривим и осуђен, то Врховни суд налази да доношењем побијаних правноснажних пресуда није повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, а на шта се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Мирсада Куча, адвоката Демира Црновршанина.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, без нумеричког означавања исте, исти бранилац, у поднетом захтеву истиче да је погрешна правна квалификација радњи окривљеног АА, као кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, већ да се у његовим радњама евентуално стичу законска обележја кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. Кривичног законика.

Како се ови наводи, не односе на окривљеног Мирсада Куча, чији бранилац је адвокат Демир Црновршанин, већ на окривљеног АА, у чију корист овај бранилац није поднео захтев за заштиту законитости, то Врховни суд ове наводе захтева, није разматрао.

Поред овога, бранилац окривљеног Мирсада Куча, адвокат Демир Црновршанин као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и образлаже битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде одредби чланова 15. и 16. ЗКП, док осталим наводима указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП и на погрешно и непотпуно чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, оспоравањем чињеничних утврђења суда и изношењем сопственог виђења догађаја.

Међутим, Врховни суд се у разматрање ових повреда, није упуштао, јер битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде одредби чланова 15., 16., 395. и 440. ЗКП, не представљају разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић